

ved sidste Valg, og den Gang stod Landmændene frem den ene Gang efter den anden og sagde, at det var ikke rigtigt, naar det ærede Medlems Partifæller fremdrog det samme, som han fremdrog her i Dag. I øvrigt vil jeg sige, at hvis vi havde haft denne Lov her, vilde der ikke være kommet en hel Del Varer frem fra anden Side, der nu fremkaldte Prisfaldet tidligere, end det ellers var kommet. Der kom et mægtigt Prisfald, som for Resten ogsaa mange andre var underkastede. I øvrigt er der saa mange om Underskuddet, at naar man tager den Sag med den fornødne Ro, vil man nok opdage, at den ikke er værre, end at den kan tages. Det vilde være heldigt, om det danske Landbrug forstod sin Tid og tog paa denne Sag, som det tidligere har taget paa andre Sager. Ellers tror jeg, det senere vil komme til at betale dyrt derfor. Det er i alt Fald min Mening. Jeg har den Tro, at ogsaa i denne Sag vil den sunde Fornuft sejre.

Rode: Jeg kan næsten heller ikke tro, at det ærede Medlem Hr. Mortensen har Ret i, at det ærede Medlem Hr. Hedegaard skulde have været ude paa Møder for at belære Landbrugerne om, hvorledes de kunde pudse min Laas af — for at bruge det ærede Medlems Udtryk. Jeg tror ikke, det er rigtigt, for den Gang jeg var Indenrigsminister, og det ærede Medlem Hr. Hedegaard virkede for sin Andelskartoffeldyrkerforening, kom vi rigtig godt ud af det; jeg ydede ham al den Støtte, som hans Andelsselskab ønskede, og det gik særdeles godt. Det er først længe efter, at jeg var traadt fra, at Uheldet begyndte for det ærede Medlem, og jeg skulde tro, at det, som har pudset ham, er hans blinde og sorgløse Tro paa de Madsen-Mygdal'ske Teorier.

Vanggaard: Baade i Pressen og nu ogsaa her spiller Misèren — som det slaas op til — i Dansk Kartoffeldyrkerforening en mægtig Rolle; nu søger man ogsaa at lave Politik paa den. Der skal, saa vidt jeg forstaa, betales 1 Kr. 50 Øre pr. indtegnet Tønde Kartofler, saa er vist det hele dækket. Jeg tror nu ikke, der kan laves megen Politik paa det, og jeg har Lyst til at nævne, at oppe i Nordjylland, hvor vi jo har nogle Kartoffelmelsfabrikker, har vi i disse Dage maattet indgaa paa at yde en Erstatning, der vil nærme sig til 20 Kr. pr. indtegnet Tønde Kartofler. Men det skrives der ikke om i Aviserne, for det har vi baaret med Ro,

og jeg vil anbefale dem, der er saa stærkt interesserede i at lave Uro om de 1 Kr. 50 Øre pr. indtegnet Tønde Kartofler i Kartoffeldyrkerforeningen, at drage en Sammenligning med os, der bærer vort langt tungere Kors med fuldstændig Taalmodighed, at se hen til os og derigennem blive noget roligere i deres Betragtninger over deres Kartoffelmisère.

For øvrigt søger man at slaa politisk Mønt af det ærede Medlem Hr. Hedegaard; han vilde pudse det ærede Medlem Hr. Rode o. s. v. Men vi har jo set andre Rigsdagsmænd — maaske i det andet Ting — foretage Bevægelser, som ogsaa gik ud paa at formindske Udbyttet for det ærede Medlem Hr. Rode, og der er maaske andre Foretagender, som andre Partiers Rigsdagsmænd har staaet i Spidsen for, som ogsaa har været mislykkede og givet stort Underskud. Det forekommer mig, at den Vind, man laver her, er lidt for hæsblæsende.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Mortensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Mortensen: Til det ærede Medlem Hr. Hedegaard skal jeg sige, at han skal nok i Løbet af kort Tid faa at se, at Beviser for, at mine Udtalelser er rigtige, kan skaffes andre Steder end fra Referater i det Blad, jeg redigerer. Det maa saa være tilstrækkeligt for i Dag. Det ærede Medlem og jeg mødes jo somme Tider andre Steder end i denne Sal, det faar vi ogsaa nok Lejlighed til, inden Rigsdagen samles igen, og saa kan vi se, hvem der kan pudse hinandens Laas bedst. Det skal jeg ikke diskutere videre med det ærede Medlem om i Dag.

I øvrigt vil jeg gerne sige, at jeg har ikke ønsket at slaa politisk Mønt af den Misère, der er indtraadt med Kartoffeldyrkerforeningen. Jeg tror heller ikke, at de 1 Kr. 50 Ø., som Kartoffeldyrkerne nu skal betale, er saa galt, at de ikke kan komme over det. Det, der er værre, er, at en stor Del Kartoffelavlere endnu ligger med deres Kartofler, fordi det ærede Medlem Hr. Hedegaard sagde til dem, at de maatte ikke sælge dem, de skulde blive liggende med dem, saa skulde der nok komme en Tid, da de kunde komme af med dem. Og de har ikke kunnet følge det Raad, som det ærede Medlem ved en anden Lejlighed gav dem, nemlig at koge Kartoflerne, inden de kulede dem ned, for det var jo Meningen, at Kartoflerne skulde eksporteres, og saa er det ikke saa godt, at de er kogte først. Dette er vistnok den største Fejl og den største Ulykke.